

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/555/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315200500
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5315200500.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, U., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849, proti odporcovi: B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, XXX XX U., o zaplatenie 2.978,50 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4C/29/2015-44 zo dňa 30.04.2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa na náhradu škody vo výške 2.898,00 Eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 26.01.2015 do zaplatenia zamietnutý a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

Ostatných výrokov rozsudku okresného súdu sa krajský súd n e d o t ý k a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi škodu na zdraví vo výške 80,50 Eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 26.01.2015 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Návrh navrhovateľa na náhradu škody vo výške 2.898,00 Eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 26.01.2015 do zaplatenia zamietol (výrok II.). Odporcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok III.), odporcovi zároveň uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Čadca alikvótnu časť súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi dňa 26.01.2015 domáhal náhrady škody vo výške 2.978,50 Eur s príslušným úrokom z omeškania na tom skutkovom základe, že odporca ho dňa 05.10.2013 fyzicky napadol a spôsobil mu zranenia, následkom ktorých utrpel bolestné ohodnotené odborným vyjadrením MUDr. Hrbáňa na 5 bodov (pomliaždenie tváre) a 180 bodov (zlomenina oboch kostí predkolenia). Odporca v prvostupňovom konaní uznal nárok navrhovateľa na odškodnenie bolestného za pomliaždenie tváre, neuznal jeho nárok na odškodnenie bolestného za zlomeninu oboch kostí predkolenia. Zo spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/10/2014 zistil, že rozsudkom zo dňa 12.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2014, bol odporca uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona za skutok, ktorého sa dopustil dňa 05.10.2013 tým, že po predchádzajúcej šarvátke fyzicky napadol navrhovateľa tak, že ho udrel 1-krát päťou do oblasti pravého oka, následkom čoho navrhovateľ spadol na zem, čím mu úderom spôsobil pomliaždenie mäkkých častí tváre pod pravým okom s podliatinou, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia 1 týždeň bez práceneschopnosti. Z označeného rozsudku nevyplývalo, že odporca bol odsúdený aj za preukázané ublíženie na zdraví čo do zlomeniny oboch kostí predkolenia.

S poukazom na nesporné tvrdenia účastníkov a tiež na skutočnosť, že odporca uznal nárok navrhovateľa na náhradu bolestného za pomliaždenie tváre vo výške 5 bodov, okresný súd v tejto časti návrhu navrhovateľa vyhovel a uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi škodu vo výške 80,50 Eur s príslušným úrokom z omeškania (5 bodov x 16,10 Eur).

Pokiaľ ide o škodu na zdraví za zlomeninu oboch kostí predkolenia, ktorú si navrhovateľ uplatnil proti odporcovi vo výške 2.898,00 Eur (180 bodov x 16,10 Eur), okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že škodu v uvedenej výške nemal preukázanú. Navrhovateľ vo vzťahu k tejto škode neprodukoval tvrdenia a dôkazy, ktorými by súd mal preukázať všetky podmienky vzniku zodpovednosti odporcu za vzniknutú škodu. Navrhovateľ najmä neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že v príčinnej súvislosti s trestnou činnosťou mu odporca spôsobil škodu na zdraví, t.j. zlomeninu oboch kostí predkolenia. V trestnom konaní taký skutok preukázaný nebol, zo znaleckého posudku znalca vyplýva alternatívny spôsob možnosti vzniku špirálovitej zlomeniny, pričom znalec vylúčil možnosť vzniku zlomeniny tým, že útočník skočil navrhovateľovi na predkolenie. Tiež vylúčil možnosť vzniku tejto zlomeniny kopnutím nohou, stúpením, skočením na predkolenie, vylúčil i možnosť vzniku zlomeniny úderom predmetom. Zlomenina mohla vzniknúť úderom útočníka do tváre neočakávaným zvrtnutím sa, rotáciou ľavého predkolenia, zlomeninu však nespôsobil následný pád na zem. Podľa znalca k zlomenine mohlo dôjsť aj krivým stúpením, znalec pripustil, že na stabilitu tela poškodeného mohlo mať vplyv aj množstvo požitého alkoholu zo strany navrhovateľa. Triezvy navrhovateľ by úder, aký dostal, ustál, pričom úder odporcu mal charakter strednej intenzity. Znalec tiež konštatoval, že poškodený si nespôsobil takéto zranenie v čase, keď sa dvíhal zo zeme. Navrhovateľ bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu v rozsahu 1,72 promile, čo je stredný stupeň opilsti. Tvrdenie navrhovateľa, že útočník mu skočil na predkolenie, znalec vylúčil. Znalec zároveň pripustil, že k zlomenine došlo v deň, kedy došlo k trestnej činnosti a kedy odporca udrel navrhovateľa päsťou do tváre, následkom čoho sa mohol navrhovateľ stočiť a vtedy mohlo dôjsť aj k zlomenine nohy a následnému pádu poškodeného na zem. Pripustil, že ak bol poškodený udretý, mohol stúpiť dozadu, mohlo dôjsť k podvrtnutiu členku a k vytočeniu predkolenia a sila tohto mechanizmu spôsobila typickú špirálovitú zlomeninu kosti ľavého predkolenia. K vzniku zlomeniny mohlo teoreticky dôjsť aj v dôsledku krivého stúpenia po údere, čo však odporca nemohol predpokladať. Nemožno teda predpokladať, že odporca mal úmysel spôsobiť navrhovateľovi špirálovitú zlomeninu oboch kostí predkolenia. Odporca chcel a mal úmysel navrhovateľovi spôsobiť pomliaždenie tváre. Pôsobil teda na inú časť tela navrhovateľa, než na ktorej došlo k ťažkej ujme na zdraví. Podľa názoru znalca bolo teda vecou náhody, že navrhovateľ v dôsledku trestného činu odporcu utrpel aj ťažkú ujmu na zdraví. V trestnom konaní nebol preukázaný priamy či nepriamy úmysel odporcu ublížiť navrhovateľovi takým spôsobom, že mu spôsobí zlomeninu oboch kostí predkolenia. Na základe uvedeného okresný súd mal za to, že navrhovateľ neunesol v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej už len „OZ“) dôkazné bremeno a preto jeho návrh v rozsahu nároku 2.898,00 Eur s príslušným úrokom z omeškania zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. S poukazom na skutočnosť, že navrhovateľ bol v konaní oslobodený od povinnosti platiť súdny poplatok, na jeho zaplatenie zaviazal odporcu, a to v rozsahu jeho neúspechu.

Proti výroku II. rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho v tejto časti žiadal zmeniť tak, že sa mu proti odporcovi prizná právo na náhradu škody vo výške 2.898,00 Eur s príslušným úrokom z omeškania, ako i náhrada trov konania, eventuálne navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že existencia škody ako i príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou bola jednoznačne preukázaná dôkazmi vykonanými v rámci trestného konania, a to najmä odborným vyjadrením znalca MUDr. Františka Hrbáňa zo dňa 14.12.2013, doplnením odborného vyjadrenia zo dňa 13.01.2014, ako i výsluchom znalca v trestnom konaní. Najmä podľa doplnenia odborného vyjadrenia zo dňa 13.01.2014 možno ustáliť, že v tomto prípade úderom odporcu do jeho tváre došlo k rotácii ľavého predkolenia, pričom ľavá noha zostala nehybná a sila pri rotácii spôsobila špirálovitú zlomeninu predkolenia. Znalec v doplnení odborného vyjadrenia uzavrel, že úder spôsobil pohyb jeho tela s rotáciou predkolenia, čo bolo príčinou zlomeniny. Znalec aj pri svojom výsluchu konštatoval, že k zlomenine oboch kostí ľavého predkolenia došlo stočením nohy a až následne došlo k pádu na zem. Z uvedeného vyplýva, že úder odporcu do jeho tváre spôsobil i jeho stočenie. Z uvedeného teda možno jednoznačne konštatovať, že k zlomenine došlo v príčinnej súvislosti s úderom odporcu do tváre navrhovateľa. Vo svetle vyššie uvedeného potom neobstojí argumentácia okresného súdu, že neprodukoval tvrdenia a dôkazy, ktorými by nepreukázal všetky podmienky vzniku zodpovednosti odporcu za vzniknutú škodu. Pokiaľ ide o zavinenie odporcu, v občianskoprávnej úprave zodpovednosti za škodu sa rozoznáva úmyselné i nebanlivostné zavinenie. Ak teda aj odporca svojím útokom na jeho osobu nechcel spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví, v dôsledku jeho útoku táto nastala a škoda bola spôsobená nebanlivostným zavinením odporcu. Ak okresný súd považoval za nevyhnutné pre kladné rozhodnutie vo veci doplniť znalecké dokazovanie, mohol znalca predvolať, čo mu umožňuje ust. § 120 ods. 1 O.s.p..

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. v napadnutom výroku II. i vo výroku III. (ktorý je závislý od výroku II.) zrušil a podľa § 221 ods. 2 vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu o zamietnutí nároku navrhovateľa na zaplatenie sumy 2.898,00 Eur s príslušným úrokom z omeškania vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, keď okresný súd zároveň opomenul skúmať zavinenie odporcu i z hľadiska jeho nedbanlivostného konania (vedomého či nevedomého).

Navrhovateľ v odvolaní poukazoval najmä na doplnok odborného vyjadrenia MUDr. Hrbáňa č. 142/2013 zo dňa 13.01.2014 (č.l. 16 spisu), podľa ktorého úder útočníka spôsobil „pohyb“ tela poškodeného s rotáciou predkolenia, čo bolo príčinou zlomeniny. Ako vyplýva z obsahu zápisníc o pojednávaní zo dňa 09.04.2015 a 30.04.2015, okresný súd nielenže tento dôkaz nevykonal, ale v odôvodnení rozsudku ho ani nevyhodnotil. Odvolacia námietka navrhovateľa bola teda v tomto smere dôvodná.

Ako dôvodnú odvolací súd vyhodnotil i odvolaciu námietku navrhovateľa, že okresný súd neskúmal nedbanlivostné zavinenie odporcu. V zmysle ust. § 420 ods. 1, 3 OZ zavinenie (ako subjektívny predpoklad zodpovednosti) je chápané ako psychický vzťah škodcu tak k vlastnému protiprávnemu konaniu, ako i ku škode, ktorá je výsledkom tohto protiprávneho konania. Ust. § 420 OZ predpokladá (prezumpuje) zavinenie vo forme nevedomej nedbanlivosti, pričom poškodený zavinenie nepreukazuje, t.j. nemá v tomto smere bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno. Naopak škodca preukazuje, že škodu nezavinil (§ 420 ods. 3 OZ). Poškodený má dôkazné bremeno vo vzťahu k ostatným trom predpokladom zodpovednosti (porušenie právnej povinnosti, vznik škody, existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody).

Otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou, ktorej existenciu zisťuje sám súd. Vyriešenie tejto otázky nemožno uložiť znalcovi, znalec môže poskytnúť len odborné podklady, z ktorých súd pri zisťovaní skutkového stavu veci vychádza.

Protiprávny úkon nemusí byť jedinou príčinou vzniku škody, stačí, že je jednou z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, ktorý má byť odškodnený. Príčina musí byť dôležitá a podstatná. Ak je jednou z príčin vzniku škody i konanie poškodeného (§ 441 OZ), škodca nezodpovedá za škodu v rozsahu, v akom si ju poškodený spôsobil sám, a to bez ohľadu na to, či si ju spôsobil zavinenie alebo nie.

Súd nepostupoval v prvostupňovom konaní ani v súlade s ust. § 114 ods. 2 posledná veta O.s.p., nakoľko nedoručoval právnenému zástupcovi navrhovateľa vyjadrenie odporcu k návrhu (č.l. 37 spisu).

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. i vo výroku III. (ktorý je závislý od odvolaním napadnutého výroku II.) zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd v ďalšom konaní vykoná dôkaz oboznámením sa s doplnením odborného vyjadrenia č. 142/2013 (č.l. 16 spisu), dôkladne sa oboznámi so spisom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/10/2014, bude sa zaoberať otázkou spoluzavinenia navrhovateľa v zmysle ust. § 441 OZ, na ktoré poukazoval odporca vo vyjadrení k návrhu a po doplnení dokazovania vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní podľa kritérií uvedených v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. V novom rozhodnutí rozhodne i o všetkých doterajších trovách účastníkov včítane trov tohto odvolacieho konania.

Odvolací súd sa ostatných výrokov rozsudku okresného súdu, ktoré neboli napadnuté odvolaním (výrok I., IV.) nedotkol, nakoľko tieto výroky odvolaním napadnuté neboli.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e príпустné.